

el talismà que ens ofrena el topazi
sota de cada fulla cansada de volar,
inútil deixalla
dels camins disfressats de tardor.

Oblida la fulla, Issa,
que el teu blasó te la forma de cor
i una llegenda que diu: fidelitat,
i dintre meu,
constantment et renoves com vinguda de lluny
—tan pròxima com ets!—
i els teus besos guarden inèdites dolçors per als meus llavis
que neixen cada dia
embruixats per l'encís
de repetir el teu nom tantíssimes vegades.

Som els joncs que restem tenaçment arrelats a la sorra,
signant l'infinit,
mentre passen moles de temps, incansables.

Issa,
estimem l'amor que ens juga tan belles passades!

Però, per Déu, no defalleixis ara.
No és un miratge.

I si ho fos, no sabríem, tu i jo, tornar-lo perdurable?
Aixeca el rostre i mira l'esperança
sense que tinguis por d'enlluernar-te.

Sents el meu crit?
«Miracle, Issa, miracle.
L'amor es per a nosaltres».

Sí, sí. He dit l'amor.
El déu esquerp i fuguís,
com un dòcil ocell,
ha fet el niu en el nostre arbre.

Xavier Amorós

(Flor Natural dels «Jocs Florals» de Badalona 1958)

CANTO A LA ROSA

ACTA

El Jurado calificador de las composiciones presentadas al concurso para optar al Premio concedido por la Dirección General de Prensa, con motivo del XI Concurso-Exposición Nacional de Rosas, acuerda, por unanimidad:

Otorgar el mencionado Premio a los sonetos: «El despertar de la rosa» y «El capvespre de la rosa», reunidos bajo el lema «Roses de Reus».

Reus 2 de Julio de 1958.

Presidente, *Xavier Amorós Solá*. — Secretario, *Juan Massot Gimeno*. — Vocales, *Teresa Miquel Pamies*, *Luisa Odena Florentí* y *Jose María Arnavat Vilaró*.

NOTAS.— Los sonetos premiados serán publicados en el próximo número.

Los trabajos no premiados y las plicas correspondientes, podrán ser retirados por sus autores, durante el presente mes de julio, en la Secretaría del Centro.